

have sin Opmærksomhed henvendt paa ikke i Lovgivningen at faa Bestemmelser ind, som kan virke hemmende paa Erhvervslivets Udvikling; for de Penge, man faar ind gennem et forøget Stempel til Fordel for Statskassen, er for ringe at agte maaske i Forhold til de Beløb, der kunde komme ind derigennem, at der startes nye Erhverv.

Naar den ærede Ordfører (Dalsgaard) talte om, at det var underligt, at vi havde siddet stille og forsømt ved anden Behandling at stille vort Ændringsforslag og først gjorde det nu, saa vil jeg gentage, at jeg har ikke været klar over, at § 25 vilde kunne komme til at virke saa stærkt overfor disse Selskaber med en begrænset Indbetaling; havde jeg været opmærksom derpaa, havde det for mig allerede den Gang faaet Bægeret til at flyde over, saa at jeg ikke havde kunnet gaa med til § 25, som jeg allerede i Forvejen var betænkelig ved. Og saa maa den ærede Ordfører have mig undskyldt; men naar han taler om, hvorvidt man har en god Samvittighed eller ikke, vil jeg henstille til ham, om han mener, at man har en bedre Samvittighed, dersom man siger: Jeg begik en Fejl den Gang, jeg oversaa et eller andet, men nu skjuler jeg det, og saa er der ingen, der taler om det —, end dersom man siger: Jeg oversaa det den Gang, jeg erkender, at jeg gjorde en Fejl, og jeg søger at rette den. Hvis jeg ikke gjorde det sidste, havde jeg ikke haft en god Samvittighed og havde ikke kunnet tale med den Frejdighed, som den højtærede Finansminister talte om før.

Den højtærede Minister sagde, at han havde ikke talt om, at Loven kunde omgaa, men den højtærede Minister udtalte dog, at driftige og snilde Forretningsmænd nok skulde træffe saadanne Foranstaltninger, at de undgik det generende i disse Bestemmelser. Nu gad jeg nok spørge, om det da virkelig er Meningen, at vi skal lovgive paa den Maade, at driftige og snilde Forretningsmænd kan finde Veje udenom, medens andre ikke kan. Vilde det dog ikke være fornuftigere, om man lovgav saaledes, at Folk i Almindelighed blev stillet lige, at et Lovforslag, naar det forlod dette Ting, var affattet saaledes, at man kunde være sikker paa, at alle forstod det og alle vidste, hvad de havde at rette sig efter, og alle var stillede lige overfor det?

Og til Slutning endnu en Bemærkning til den højtærede Minister. Den højtærede Minister sagde til mig: Der kan De jo se,

den ærede Ordfører for Flertallet (Dalsgaard) vil ikke gaa med til Deres Ændringsforslag, altsaa kan det ikke gennemføres. Hvis imidlertid Finansministeren sagde: Ja, jeg skal gøre et Forsøg paa at gennemføre Lovforslaget i det andet Ting uden § 25, naar man vil stille sig velvilligt overfor et senere af mig indbragt Forslag, saa gad jeg nok vidst, om den ærede Ordfører da vilde sige: Ja, selv om den højtærede Finansminister vil gøre et saadant Forsøg, vil jeg alligevel fastholde, at det ikke skal ske. Og selv om den ærede Ordfører ikke vilde gaa med dertil, selv om den ærede Ordfører vilde være standhaftig og sige: Nej, jeg vil ikke være med til noget saadant, saa er det dog saaledes, at hvis den højtærede Minister sagde til Regeringspartiets Medlemmer i dette og det andet Ting: Ja, jeg tror ogsaa, det kan være rigtigt, at vi faar omarbejdet disse Bestemmelser, saaledes at alle rammes, og saaledes at de snildere og driftige ikke kan smutte udenom, og derfor vil jeg anbefale Regeringspartiets Tilhængere i dette og det andet Ting sammen med Højre at stemme denne Bestemmelse ud, saa kunde det, tror jeg, vedtages i begge Rigsdagens Ting. Dette vil jeg henstille til den højtærede Finansminister.

Finansministeren (Brandes): Jeg kan trøste det ærede 11te kongevalgte Medlem (Bojsen) med Hensyn til de Bemærkninger, som den ærede Ordfører for Ændringsforslagsstillerne (Poul Rasmusen) rettede til ham. Det ærede 11te kongevalgte Medlem vil stemme for Lovforslaget ogsaa med den Bestemmelse, som findes i § 25, for at skaffe Statskassen noget mere Indtægt. Nu sagde den ærede Ordfører for Ændringsforslagsstillerne, at han mente, at der ikke vilde komme den Indtægt ind igennem denne Bestemmelse, som man kunde have ventet af den, fordi Dannelsen af Aktieselskaber vilde hemmes derigenom. Jeg kan trøste det ærede kongevalgte Medlem, hvis han føler sig angrebet ved, hvad den ærede Ordfører for Ændringsforslagsstillerne har sagt. Der vil sandelig ikke blive stiftet færre Aktieselskaber her i Landet, fordi der vedtages en Bestemmelse, efter hvilken Emissionsstemplet bliver sat til 1 pCt.

Jeg kan dernæst sige til den ærede Ordfører for Ændringsforslagsstillerne, at skulde det endelig være saaledes, at nogle Selskaber, som dannes paa den Maade, at der kun indbetales en Del af Aktiekapitalen, fremtidig ikke dannes paa samme